

om det skulde være nødvendigt at gaa til Ændringer paa dette Punkt, saaledes som det ærede Medlem mente det fornødent.

Hvad det ærede Medlem bemærkede om Varemærkers Registrering, maa dog vistnok for saa vidt bero paa en Fejltagelse, thi ved Registrering af et Varemærke opnaas der ikke nogen Ret til at benytte det paa en Maade, som strider mod Loven om uretmæssig Konkurrence. Det er dog klart, at Registreringen kun har til Formaal at hindre, at andre tager de indregistrerede Mærker, men den giver naturligvis ikke den, der har Mærket indregistreret, nogen Ret til at benytte det paa en Maade, der strider mod den i øvrigt gældende Lovgivning.

Under sin i øvrigt interessante Omtale af Bestræbelserne for at fremme Anvendelsen af dansk Arbejde nævnte det ærede Medlem ogsaa en Sag om Spillekort, der fabrikeredes i Udlandet, men desuagtet har nogle Betegnelser paa Etiketten, der kunde synes paa en vildledende Maade at ville give det Udseende af, at det var danske Spillekort; de er mærket med det kendte Spillekortfirma Holmblads Mærke og med Betegnelsen København. Denne Sag har været behandlet i Retten, og naar det ved Dommen er blevet anerkendt som lovligt at føre denne Etikettering, skyldes det den Omstændighed, at det Firma, der fremstiller disse Kort, har købt Eneretten til Mærket Holmblad og hele den Mærkebetegnelse, som anvendes paa disse Spillekort, og under Hensyn hertil fraraader Rigsadvokaten Appel i Sagen, idet Dommen utvivlsomt hviler paa gældende Lovbestemmelser, og kun hvis disse ændres, vil man kunne ramme et Forhold som det her omhandlede. Der er altsaa ikke nogen Tilbøjelighed til Appel i Sagen, saa meget mere som Rigsadvokaten, som sagt, absolut fraraader den.

De ærede Medlemmer, de Herrer Drachmann, Sundbo, P. Andersen, Hans Nielsen og Axel Møller har alle omtalt en Industri, Tekstilindustrien, som for nylig har rettet en Henvendelse til mig i Anledning af de Vanskeligheder, som denne Industri er ude for, eller som den befrygter at komme ud for. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har ogsaa berørt denne Realitet og bedt mig tænke paa, hvad jeg med et efter hans Mening mindre smagfuldt Udtryk en Gang havde kaldt „Krykkerne“. Jeg beder dog det ærede Medlem erindre, at naar jeg i sin Tid brugte dette Udtryk om Støtteforanstaltninger for Industrien, vendte jeg mig netop imod det, man fra Venstres Side

havde erklæret, at Industrien ikke skulde have og ikke maatte faa Krykker; jeg vendte mig derimod og polemiserede imod den Betragtning, at der skulde være noget urimeligt i at give den, der for en Tid var Invalid, et saadant Hjælpemiddel, som en Krykke maa siges at være; lige saavel som man giver Mennesker Krykker, naar de har lidt en Skade i deres Ben, indtil de kan gaa uden Krykkerne, synes jeg, det er ganske rimeligt, at man overfor en Industri træffer saadanne Støtteforanstaltninger. Hvad jeg altsaa ved den paagældende Lejlighed har sagt, og hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel mindede mig om, har jeg ingen Grund til at glemme. Jeg har ogsaa modtaget denne Henvendelse fra Tekstilindustrien med stor Interesse og har allerede sat dens Behandling i Gang. Det er klart, at en Industri af den Art og det Omfang som Tekstilindustrien, der beskæftiger ca. 10 000 Arbejdere, maa enhver forstandig Borger selvfølgelig ønske bevaret, for at den kan vedblive med at beskæftige den store Arbejdstab, som der faar Livsmuligheder, som den maaske ellers havde Vanskelighed ved at faa.

Der har i øvrigt allerede i nogen Tid, ogsaa før denne Henvendelse skete fra Tekstilindustrien, været Undersøgelser i Gang angaaende Udviklingen ude i Verden, særlig paa Foranledning af en tidligere indkommen Henvendelse fra Industriraadet; og ogsaa inden jeg nu kom i Forbindelse med Tekstilindustrien, har jeg paa anden Anledning haft Forbindelse med Glasindustrien, hvor Forholdene ligger paa en lignende Maade som i Tekstilindustrien. Der er desværre ikke Tvivl om, at Tekstilindustrien har Berettigelse for de Klager, som fremsættes, og man kan jo tilføje, at hvis man i Tide havde fulgt vore Raad om at værges sig mod unaturlig Dumping-Konkurrence, saa havde denne Industri maaske staaet bedre, end den nu staar; imidlertid, de, der havde Magten, vilde ingenting, eller ogsaa vilde de Guldtole, og det vilde de endnu i Sommer, og da vi paa den Maade intet har faaet udrettet, faar vi altsaa nu disse Klager, som unægtelig ikke savner i hvert Fald visse Momenter af Berettigelse. Tekstilindustrien har særlig paapeget et ondartet Forhold af Dumping i Klædevarer. Paa den saaledes givne Foranledning er dette Forhold underkastet en særlig Undersøgelse, hvis Resultat endnu ikke foreligger, en Undersøgelse om, hvorvidt det maatte være muligt gennem Udenrigsministeriets dels at faa Klarhed over dette Forhold og eventuelt ogsaa at faa Klarhed over,